

תיכון נעמת מצדיע

למורתנו האהובה הדס, לבנו אתך באבלך הכבד.
כולנו מחבקים אותך ומחזקים את ידיך בשעה קשה זו.

מתוך "אמצע חדרה"

לוחם השייטת, בן למשפחה ותיקה בחדרה, נהרג במצוד אחר מבוקשי חמאס בכפר עסירה א-שמליה. למחרת התנוססו תווי פניו המרשימים על שערי העיתונים. ועדיין בקושי אפשר היה לתפוס. "ניר היה עשוי מברזל. תמיד אמרו שלא יכול להיות שיקרה לו משהו. קראנו לו 'בלתי-שביר'", סיפר חבר ליחידה.

יום שני בצהריים. לוחמי השייטת עורכים סריקות בשטח ליד שכם. ארבעה פלשתינאים, בהם שני מבוקשים, מפתיעים אותם במכת אש. מתפתח קרב יריות. רב-סמל ניר קריצ'מן, לוחם ביחידת הקומנדו הימי, נורה בראשו. במקביל, חיילי הכוח משיבים בירי,

ומצליחים לחסל את המבוקשים. ניר מטופל בשטח, וכעבור דקות ספורות מפונה במסוק לבית החולים "שיבא" בתל השומר. פציעתו אנושה.

ניר (23), נולד וגדל בחדרה, הבן האמצעי של פניאל, עצמאי, והדס, מורה לספרות בתיכון "נעמת" בחדרה, אח לרן (25), חייל במילואים ביחידה מובחרת, וסיוון (18). הוא למד בבית הספר הממלכתי "ארלוזורוב", ובהמשך ב"תיכון חדרה" במגמה ריאלית פיזיקלית. חבריו מספרים שהיה "גאון

בפיזיקה", והמקצועות הריאליים היו לו "שפת אם".

בשנת '98 התגייס לצה"ל, ושירת בקומנדו הימי. הוא השתתף בפעולות מיוחדות. ביניהן ההשתלטות על

הספינה 'קארין איי' בים סוף. בעוד שלושה חודשים אמור היה להשתחרר מצה"ל, לאחר שירות קבע שנמשך שנה.

ביום שני (22.4.02) פשטה השמועה בחדרה: ניר קריצ'מן,

להדס

היה לי הכבוד להיות תלמיד שלך במשך שלוש שנים. שלוש שנים שבמהלכן הפכת אותי מילד מופרע לתלמיד שאהב להיות אצלך בשיעורים.

היום בבוקר הגעתי לבית הספר כדי לראות אותך ועדיין לא ידעתי על בשורת האויב שפקדה את בית הספר הקטן שלנו. כשהגעתי, עדיין לא חיברתי בין הדברים, וגם עכשיו כאשר אני יושב וכותב את המילים האלה, אני עדיין לא מבין איך דבר כזה איום ונורא קרה לאדם נפלא כמוך.

פשוט הרגשתי שאני חייב לשבת ולכתוב לך משהו, מתוך אינסטינקט משהו אמר לי לשבת ולכתוב, אני שמילותיי בשעה כזו הן אפילו לא טיפה של

נחמה בים הצער האדיר שמקיף אותך. כעת אני רק יכול לקוות שתמצאי בד את הכוח לחזור וללמד כאן, כי התלמידים שלך זקוקים לך וצריכים אותך.

קטונתי מכדי לומר לאימא ששכלה את בנה 'תהיי חזקה', אבל בכל זאת אני רוצה להשתתף כמובן בצערך ולומר לך, בתור חייל בצבא ההגנה לישראל, שאת יכולה וצריכה להיות גאה בבנך, וכולנו מחבקים אותך ומחזקים את ידיך בשעה קשה זו.

רועי קרויטורו
בוגר בית הספר
ועורך העיתון לשעבר

לניר קריצי'מן

חברים ומפקדים כותבים לניר

היי קריצי',

"... תמיד הדהים, ריתק וקנה אותי הניגוד הזה שבין המראה החיצוני המסוקס, הבריון והחזק שלך, לנפש העדינה, הרגישה והשברירית שלך. תמיד היה נראה לי שכן, אתה אוהב את השרירים שלך, אבל באיזה שהוא מקום לא נעים לך והיית עושה הכל שאנשים יראו איזה בן-אדם חם, עדין, רגיש ומקסים אתה. לא שהיית צריך להתאמץ או משהו כזה, זה בא

באופן טבעי, אבל תמיד השתעשעתי עם המחשבה הזו."

"קריצי', גרמת לי לכל כך הרבה רגעי אושר, נתת לי כל כך הרבה ביטחון בזה שיש לי אותך, הרבה מהאופטימיות שיש בי היא בזכותך. אני לא יכול לשחזר את כל הרגעים והקטעים שהיו לנו. כמו שאתה היית אומר לי, אני אומר לך בלב שלם ומחוייך - אתה גאון!!!
אני רק מקווה שידעת כל הזמן כמה אני אוהב אותך!!!"

תום, חבר

סנטיאגו, 23/4/02, בלילה

קריצי'מן

"... לפני שבועיים שנפצעתי ושכבתי שם על הרצפה, ראיתי אותך נלחם כמו אריה, לא רק אותך, אבל אותך אני הכי זוכר. הייתי כל-כך גאה. תמיד הייתי גאה בך ובצוות. אחרי שנפצעתי הרגשתי כל-כך רע, שלא אוכל להיות עם הצוות בחודשיים האחרונים, אבל איפה שהוא מצאתי נחמה שאת הגרוע מכל כבר עברנו ושהצוות חזק וכבר לא יקרה כלום...
כל-כך טעיתי.."

מפקד הצוות

מדברי המפקד:

".. הקרב בו נפלת, הוא חלק מהמלחמה שלנו על הבית. כשאני עומד כאן, בעיר למודת פיגועים ומוות, ההבנה שאנחנו נלחמים בגופנו על מנת להגן על ההורים, על האחים, על המשפחות שלנו, מקבלת משנה תוקף. המערכה הזו קשה ומורכבת ודורשת מאתנו התמודדויות שלא ידענו בעבר כמותן.

רק לפני ימים ספורים חזרנו מלחימה מתמשכת בג'נין, במהלכה נלחמנו מול אויב נחוש ואכזרי, בשטח בנוי עם אוכלוסייה אזרחית, תוך שמירה על אמות מוסר גבוהות ופגיעה במרצחים בלבד.

בלחימה זו נפצע מפקד הצוות שלך ולוחמים נוספים. אולם, אתה וחבריך לא ויתרתם והמשכתם בנחישות קדימה.

ניר, בקרב האחרון שלך נלחמנו בחולית מרצחים, מהאכזרים והמרים שבאוגיבינו, חוליה שאחראית לרצח מאות ישראלים ושעמדה לבצע פיגועי תופת בימים הקרובים.

ניר, בזכות הלחימה שלך ושל חבריך, לוחמי שייטת 13, מנעת בגופך את הפיגוע הבא. לחמת כגיבור ונפלת כגיבור, ובכך התוויית לנו את הדרך - המשך לחימה בלתי מתפשרת בטרור."

פניאל, הדס, סיוון ורון, משפחת השייטת מחבקת אתכם, ומצדיעה לך, ניר.

יהי זכרך ברוך

